

Presidentens spalte

Gratulerer med dagen til oss i Skøyen Rotary

15 år er ingen alder for en klubb, vi skal bli mye eldre enn det. Men 15 år er lenge nok til at vi er blitt en klubb med tradisjoner og gode kamerater. Vi har fått venner i klubben vår, og vi gleder oss til møtene våre.

Mitt forhold til Rotary er gammelt. Ikke som eget medlem, men far var Rotarianer og mor var med i Inner Wheel. Det hjulet jeg går med er min fars gamle merke. Han var med først i Lillesand og så i Grimstad Rotary. Jeg er vokst opp med Rotary. Far døde for mange år siden og da mor hørte at jeg skulle bli med fikk jeg nåla etter far som hun hadde tatt vare på. Den er så gamle at den har en fast skive bak, merket skal tres inn i et skikkelig knappul. Rotarianere hadde ordentlige dressjakk i gamle dager, dengang trengte de ikke merker som kunne brukes på genser. Medlemmene var bare menn og de gikk aldri i genser på møtene. Det var Ola som i sin tid satte merke på meg. Jeg var litt rørt.

I anledning av jubileer blir det ofte sett bakover. Det er viktig, det skal man gjøre. Som årets president vil jeg heller se fremover. Vi er en klubb som skal finne vår plass i årene som kommer. Vi er alle med i en organisasjon som har store ambisjoner. Rotarys "Service above self." er et krevende motto. Og organisasjonen har gjort mye, den utfører store prosjekt over hele verden. Men vi som sitter her er ikke bare opptatt av de store linjene. Det som er Rotary for oss er klubben vår. Det er i Skøyen Rotary vi er medlem, det er her vi hører til.

Slik er det for alle. Det viktigste leddet i vår store Rotaryorganisasjon er alle klubbene. Det har også vår verdenspresident slått fast i sine målsettinger for sitt funksjonsår. Han sier, "sett klubben i sentrum, uten gode klubber kan ikke Rotary gjøre noen ting."

Dette er jeg meget enig i, jeg ønsker å gjøre mitt for at Skøyen Rotary er en klubb hvor alle medlemmer trives.

For å teste ut hvorledes jeg ønsker at klubben min skal være har jeg spurt meg selv spørsmålet, "Hvorfor er jeg Rotarianer, hva er det jeg liker best?"

Mitt svar blir, det jeg liker best er møtene. For meg er møtene rene egotrippen. Som ingeniør arbeider jeg til daglig med olje og offshoreindustri. Men en gang i uka forlater jeg alt det, jeg går fra jobb og inn i en annen verden. Etter en prat med venner får jeg et foredrag som gir meg informasjon og spennende synspunkter på nesten alle typer verdens og samfunnsproblem. Nesten uten unntak opplever jeg møtene som spennende.

Når jeg forteller om Rotary til andre får jeg nesten dårlig samvittighet for hvorledes jeg presenterer oss. Jeg glemmer å fortelle om Polio Pluss og Rotary Foundation og slikt, men forteller mest om spennende møter, trivsel og gode venner. Jeg har i de årene jeg har vært medlem følt meg oppdatert på nesten alle aktuelle områder i samfunnet. Selv et møte om enhetsskolen i Norge ble meget spennende. Og etter at jeg har skrytt av møtene, så forteller jeg om utflukter, teaterbesøk, komiteer og sammenkomster, og om kor og konserter.

I det hele tatt, i min fremstilling er det mye om alt det Rotary kan gjøre for meg eller deg, ikke så mye om hva du kan gjøre for Rotary.

Men så spør jeg meg selv videre, er det så galt da? Det må da være lurt og lov til å sette trivselen i høysetet. Jeg var en gang på lederkurs og hovedbudskapet var: "Folk som trives arbeider best og tiltrekker seg flere gode medarbeidere." Videre var budskapet; "La folkene i størst mulig grad få gjøre det de liker, da er de aller best."

Nå tror jeg en president i Rotary skal ha små ambisjoner om hva han kan klare å styre. Rotarys medlemmer er meget lite styrbare, for å si det mildt. Men jeg tror det er mye sant i påstandene ovenfor, vi er alle best når vi får gjøre det vi liker.

Derfor er det lov å si "Jeg vil arbeide for en klubb hvor vi trives." For det er når vi trives sammen at vi kan gjøre virkelig store ting sammen, alt det som vi i Skøyen Rotary er kjent for. Da kan prosjekt som ShalomShalam bli skapt på et kreativ komitémøte, da kan medlemmer med spesiell kompetanse gå løs på en oppgave så stor som det å reformere Latvias døveundervisning. I det hele tatt, kombinasjonen av trivsel og Rotary, den er uslåelig. Jeg sier igjen, det er når vi trives vi er best.

Trivsel er et abstrakt begrep, men det er ikke så vanskelig også å være konkret.

Jeg har skrytt av oss i kveld. Men som president vil jeg ikke bare skryte. Jeg vil også komme med noen små forbedringsforslag. Jeg vil minne om at vi alle har et felles ansvar for endel konkrete trivselfaktorer. Også i vår klubb syndes det mot dem.

Jeg vil først nevne Fremmøteplikten. Den er viktig for trivselen. Det er veldig kjedelig for møtearrangørene å oppleve at medlemmene plukker møter de går på, ut i fra programmet. Jeg liker best medlemmer som går på Rotary uten å kjenne kveldens foredrag.

Jeg kan også nevne komiteloyalitet. Hvis man står på en vaktliste, da er fremmøte til avtalt tid og sted en selvfølge.

Og sist men ikke minst, trivsel betyr å vise gjestfrihet og hyggelig mottagelse mot alle nye. I år rekrutterer vi en del nye, målet er å få inn 10. Til nå har vi fått 4.

Husk på det gamle ordtaket. "Du får bare en sjanse til å gi et førsteinntrykk." De fleste aktuelle nye medlemmer kommer første gang som gjester. Da er det meget viktig at de føler seg inkludert, ingen må være utenfor gjengen, alle må bokstavelig talt bli tatt inn i ringen.

Vi hadde en gang et foredrag i Rotary som konkluderte med at menneskets gener var meget dårlig tilpasset det liv vi moderne mennesker levde. Et av de forhold som henger igjen helt fra steinaldermenneskets livsførsel er vårt sterke behov til å høre med i en gruppe, å være godtatt som en av flere. Mitt ønske er at vår klubb kan være et av de steder hvor vi får tilfredstilt et av våre gamle generers behov. At vi ved å gå på klubbmøter opplever å komme til en gruppe som vi tilhører, at vi opplever oss som inkludert og godtatt. Da er en Rotary klubb på sitt beste. Gratulere med dagen

Per Gustav Lindeberg

Hilsninger fra fjern og nær

On behalf of "Shalom-Salam" class of 97' and all alumni members

When Petter asked me to write "few lines" about your club and its work for Shalom-Salam throughout the years, I thought that this is one task I won't be able to complete. I thought: How can you summarize so many moments, memories, friends, views & visions (personal as well as the actual "view" of Norway...) – a lifetime experience. How shall I put it: without your club, your endless support, giving and financial aids, tens of young Israeli and Palestinians would have never get a chance to meet "the other", yet alone to share a room with over at Blindern Studentehjem. Without SKOYEN, we would probably be still "curious" about what "the other" think of us, what they pray for before falling asleep of and what they like best to eat. We would never know, because we would not have any way of finding out. But my summer-semester in Oslo, and all the meetings before it and mainly afterwards – absolutely changed my life – and those of many other members of Shalom-Salam too.

It's hard for me to say something optimistic these days – as we all know, the Israeli authorities are still carrying on an aggressive brutal Occupation of the West Bank & the Gaza strip, and the end is not something one can really see. This Occupation is not just a political-military matter; it's a huge jail locking our Palestinians partners, their families and their friends for over 35 years now. I hope we can continue what was started one day in the future. I hope that "Shalom-Salaam" would become a true partnership for us and for the next generations, for this is what we all had in our dreams.

Peacefully yours always,
Tally Gur, Jerusalem – November 2002

En hilsen fra Zagreb

Som mine Rotary-venner vet har jeg bare vært med i klubben i ca. to år. Jeg har lyst til å nevne to ting når det gjelder mitt møte med Skøyen Rotary-klubb. For det første den vennlige og hyggelige atmosfæren. For det andre var det noe som sjokkerte meg, i positiv forstand da jeg kom til Skøyen fra Riga Hansa Rotary Club (som jeg forøvrig var med og startet, også der etter anbefaling fra min gode venn Magnar Enebakk). Det var møtedisiplinen.

Jeg kom fra en klubb som hadde lunsjmøter med (obligatorisk) matservering. Alle deltok med liv og lyst i løsningen av diverse verdensproblemer og møtene varte og rakk---, de ville ingen ende ta. Jeg måtte sørge for å ha møtefri på ettermiddagene, etter Rotary-møtene og det var ikke alltid så lett når man hadde viktige besøk. Det var heldigvis (eller uheldigvis?) ikke alkoholservering på møtene.

I Zagreb Rotary Club der jeg som kjent er medlem nå er det meget lange kveldsmøter - med vinservering. Men også der, som i Riga er det en god atmosfære og hyggelige medlemmer.

Som den utålmodige sjel jeg er så savner jeg den korte, klare, konsise og effektive norske metoden. Tidspunktet for møtene våre i Skøyen er også ideelt.

Jeg vil takke for den fine måten dere tok imot meg på og for den fine atmosfæren dere skaper i og rundt møtene. Om noen år er jeg tilbake for fullt!

Og så må vi gratulere hverandre med 15-årsjubileet!

Vennlig hilsen Knut (Tøraasen)

Fra vår fadderklubb

Vestheim Rotary Klubb vil gjerne gratulere Skøyen Rotary Klubb med 15-års jubileet. Som fadderklubb er det en glede for oss at det barnet vi hjalp til verden har vokst seg stort og sterkt, og vi ser frem til mange nye år med aktivt Rotaryarbeid. Skøyen Rotary Klubb er en viktig del av Rotary bevegelsen i Oslo, og vi står foran mange nye utfordringer som gir klubbene gode muligheter til vekst og utvikling.

Erik Garaas

Hilsen til 15-års jubileet

Som guvernør i vårt distrikt er det en glede for meg å hilse Skøyen Rotary Klubb og gratulere klubben med de første 15 år.

I min kontakt med klubben har jeg opplevd den som en aktiv klubb. Spesielt er jeg imponert over klubbens internasjonale engasjement, og håper at den er like aktiv på det nasjonale plan og innad i klubben. For som vi vet, er en aktiv klubb en attraktiv klubb.

Jeg ønsker klubben alt godt, og håper at den vil lykkes med å "Sow the Seeds of Love".

Med vennlig
Rotary-hilsen
Eivind Karlsen

Charterfest 29.11.2002 15 års jubileum

Meny

Rekecocktail

Melbatoast.

Helstekt indrefilet

Bearnaisesaus

Brokkoli

Ristet Champignon

Bakt Potet

Kryddersaus

Hjemmelaget karamell pudding

Karamell saus

Colombelle vin blanc de Gascogne

Viña Herminia Crianza 1998

Farris

Kaffe

Larsen Very Special Viking,

Cointreau

Vår Historie

Initiativet til å danne en Rotary klubb i Skøyen-området ble tatt våren/sommeren 1987 av Martin Møllhausen, Hans B. Myhre, Ingvald Liland og Reidar Furuholmen.

Det første møtet ble avholdt 9. september 1987 i lokalene til Skøyen eldresenter. Allerede da ble klubbens møtedag instituert i det man fra denne dato hadde ukentlige møter, onsdag fra kl. 16.45 til 18.15.

Tilstede på disse innledende møter var gjerne distriktsguvernør 2310 Pål Prøitz og past distriktsguvernør Alf R. Bjercke som rådgivere, og ikke minst Terje Granum Johansen fra Vestheim Rotary Klubb som distriktets spesielt oppnevnte representant i forbindelse med oppstartingen av vår klubb.

Verving av medlemmer pågikk løpende utover høsten. På møtet 27. november 1987 var medlemstallet kommet opp i 35. Onsdag 27. november 1987 er således blitt stående som klubbens Charterdato, selv om chartersermonien for stiftelsen av Skøyen Rotary Klubb i høytidlige former foregikk på SAS-hotellet den 15. januar 1988 med distriktsguvernøren og presidenten i vår fadderklubb, Vestheim Rotary Klubb, tilstede.

Presidenten i klubbens første funksjonsår, Martin Møllhausen, sørget for å legge virksomheten på et høyt nivå for så vel de ukentlige møteprogrammer, som for arbeidet i komitéene og den mer utadrettede aktivitet. Dette har preget klubben i dens etterfølgende år. Det har vært klubbens mål å leve opp til Rotarys formål og tradisjoner.

Klubben har skiftet møtested fem ganger siden 1987 da vi startet samme høst i Skøyen eldresenter. Vinteren/våren 1990 flyttet vi til SAS-hotellet hvor fadderklubben Vestheim Rotary Klubb holdt til fra før. Her ble vi ut rotaryåret 1992/93 og fortsatte så 1993/94 i Shippingklubben i Haakon VII'gt. Ett år ble vi der. I august 1994 kom vi til Ingeniørenes Hus i Kronsprinsensgt. Vi var ikke særlig lykkelige der, inneklemte i

"Hylla" innerst i lokalet, og etter sterk innsats fant man frem til Schaftefløkken. Der rykket vi inn primo januar 1995. Siden da har vi funnet os vel til rette her.

Skøyen Inner Wheel Klubb ble chartret 24. oktober 1988. Pådriver og første president var Inger-Helene Lundegaard.

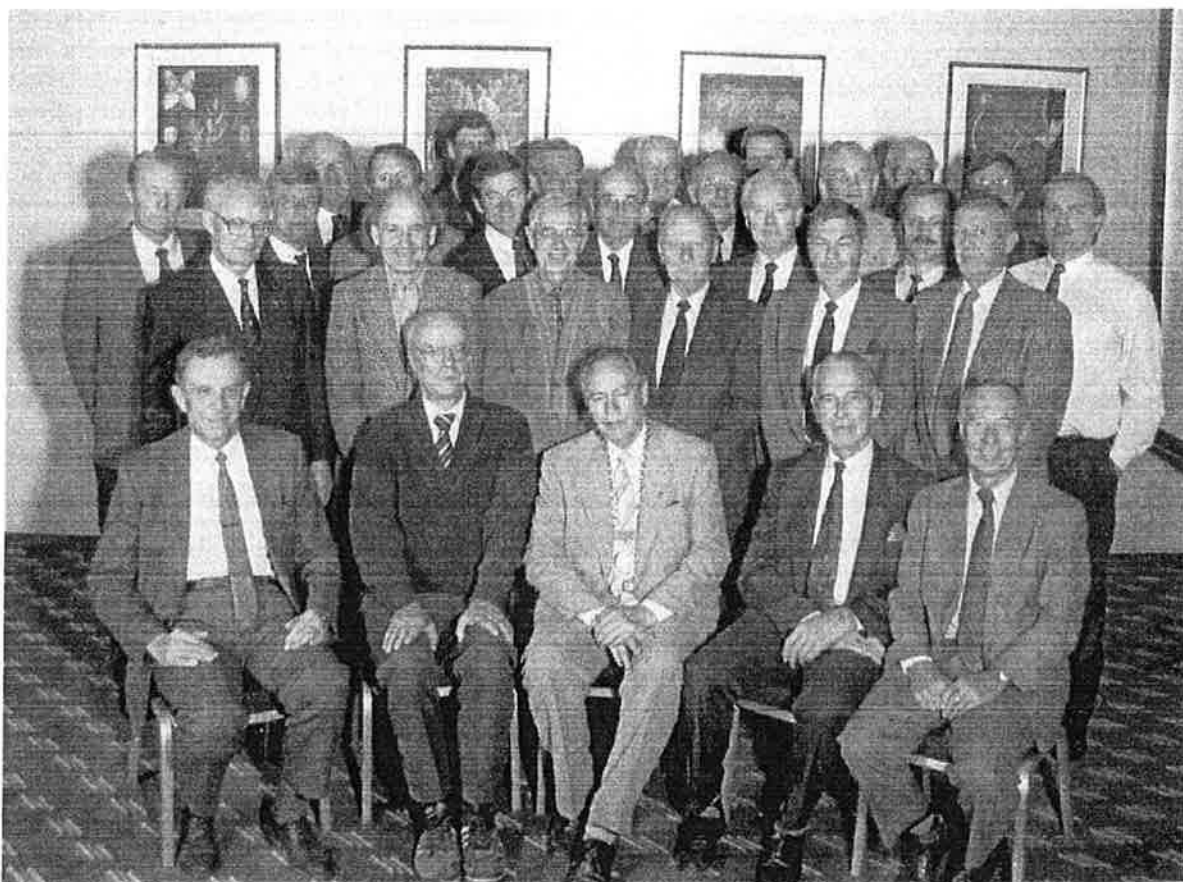
Så tidlig som i Rotaryåret 1998/99 tok vår klubb innledende skritt i å etablere en rotaryklubb Leningrad i daværende Sovjetunionen. Men på grunn av regler og prosedyrer i Rotary International kunne ikke charteringen finne sted før 24. oktober 1990, formelt sett i korrekt i samarbeid med nabolokket i Finland. Vår klubb har fortsatt kontakt med Leningrad, nå St. Petersburg Rotary Klubb (Rotary Club of St. Petersburg). Skøyen Rotary Klubb har vært representert med delegasjoner både på 5-års og 10-års markeringene av 24. oktober. En absolutt fjær i hatten for Skøyen Rotary Klubb.

Månedsbrevene ble startet august 1990 - "Skøyen Rotary Rapport", i alle år illustrert av klubbens egen, eminente tegner, Trygve Lindeberg. Senere, fra august 1995, ble månedsbrevene endret i mer profesjonell retning til "Skøyen Rotary Bulletin", som den fortsatt heter. Bulletinen er ikke lenger månedlig, men har det ideelle mål å komme ut med mer enn seks nummer pr. år.

Allerede 1989/90 var medlemstallet 50, og i 1993/94 nådde man det magiske tallet 60. Der har man siden har ligget, +/- avgang/tilgang. Kvinner adgang til klubben ble åpnet i 1991 da vi som første klubb i distrikt 2310 var så heldige å få Siri Fossum som vårt medlem. I år 2001/2002 har klubben ni kvinner som medlemmer.

Skøyen Rotary i 1992

Så er det bekreftet – en gang for alle – vi trives i klubben vår! Mange av klubbens medlemmer har vært med i mange år. På bildet som er tatt for 10 år siden, ser vi en rekke av dagens fortsatt svært aktive medlemmer.

FØRSTE KVINNELIGE MEDLEM I VÅRT DISTRIKT - 1991/92.

De tidligere presidenter Siri og Sjur minnes gjerne den oppmerksomhet det vakte da Siri ble tatt opp som D 2310's 1. ste kvinnelige medlem. Reaksjonene var ikke udelt positive nei, men mange medlemmer var glade over det de oppfattet som et betydelig fremskritt.

Sjur husker godt den tvil som fortsatt rådde i klubben, høsten 1991. Initiativtaker foregående rotaryår - president Lars - hadde beredet grunnen på en god måte, så motstands fraksjonen var svekket, men alle medlemmer var ikke overbevist om at det ville styrke klubben. Et temamøte - med diskusjon og avstemning - brøt imidlertid ned den siste motstand.

Siri fikk snart erfaring for at den rotarianske reaksjon i Oslo var delt. Våren 1992 tok de nemlig en runde sammen blant byens klubber ! Navn nevnes ikke her, men med skjeve smil, og påtatt høflighet, var det ikke få som ga tydelig uttrykk for at det skulle de ihvertfall ikke ha noe av i deres klubb ! Andre sa underhånden at de kunne ønske seg kvinnelige medlemmer, men se der var nok motstanden for sterk.

Men Siri-Sjur møtte da også adskillig positiv respons under sin lille runde - fra velvilje til den reneste misunnelse. Et lite bidrag kanskje - til at vi i dag, 10 år etter - har 189 kvinnelige medlemmer i Distriktets 60 klubber ?

Siri og Sjur - 20/11-2002

Programkomiteens festskriv:

For høsten 2002 og våren 2003 har komiteen bestått av Ragnar Østrem, Nicolaus Zwetnow, Knut S. Søråas, Svein Erik Brodal og undertegnede. Dette er en gjeng med en så berømt, intelligent og informativ omgangskrets at selv en kjent person som Georg Bush må være misunnelig.

Etter at komiteen ble enige om at høstprogrammet skulle deles mellom kultur, offentlig-forvaltning, vårt forhold til omverdenen og business foredrag, håper vi at alle medlemmene har fått servert noen gullkorn innen områder som interesserer spesielt. Jeg håper dere som jeg synes det mest fantastiske med Rotary er at man kan gå fra et møte med hjerte og hjerne fylt av undring etter at man har fått servert et emne som man tidligere knapt hadde kunnskap om, eller var det minste interessert i. Dette har vi kunnet få oppleve i 15 år og vil forhåpentlig kunne fortsette med å oppleve, fordi vi får tak i foredragsholdere som gjennom sin kunnskap og glød klarer å gi oss et innblikk inn i områder vi tidligere var helt blanke i. **Dette kaller jeg å utvide sin horisont.**

Selv har jeg blitt imponert over hvor åpne våre foredragsholdere kan være. Ikke minst gjelder det når andre lands ambassadører holder foredrag og kommer med åpenhjertelige betraktninger om oss Vikinger. Jeg setter også stor pris på den meget åpenhjertelige diskusjon som etterfølger alle våre foredrag. Vi har også med stor suksess brukt egne medlemmer som foredragsholdere, noe klubben nok burde bruke langt oftere.

Ellers vil jeg bare legge til at å få styre en slik komité hvor medlemmene kommer opp med den ene foredragsholderen bedre enn den andre er et stort privilegium. Jeg håper resten av høstsemesteret kommer vell i havn og at vårens foredrag blir til stor glede for alle klubbens medlemmer. **Jeg ønsker lykke til med 15 år.**

Hilsen Karl-Erik

Noen gjensyn med tegninger av Trygve Lindeberg

Foredragsholder, Jon Michelet

Past president Jomar Kuvaas

Klubbens fire Paul Harris

Martin Møllhausen, Kjell Vogth-Eriksen, Petter j. Rasch og Ingvald Liland har alle mottatt Paul Harris. Eller mer korrekt Paul Harris Fellow Recognition. Denne utnevnelsen brukes ofte som en hedersbevisning for å gjøre ære på eller uttrykke anerkjennelse ovenfor klubbkamerater eller ikke rotaryanere som har gjort en spesielt samfunngangelig innsats

Våre beste minner

Det beste?

Min beste opplevelse i Skøyen Rotary Klubb? Det er ikke bare en – men mange! For det beste er atmosfæren! Det å ha et fast, ukentlig møtested hvor jeg treffer mange forskjellige, interessante og inspirerende mennesker. Rotary-venner som møter meg med en vennlig tone – hver gang! Et sted hvor jeg kan føle meg trygg – hvor jeg kan sette meg der det er plass og få en prat før møtet begynner. Det er klubb-atmosfæren som er best! Takknemlig er jeg for at så mange i klubben stiller opp og legger forholdene til rette.

Svært bra opplevelser er også foredragene! Det er utrolig hvor mange dyktige foredragsholdere med interessante emner som jeg har fått oppleve i løpet av de ti årene jeg har vært medlem. Programmene våre har en allsidighet som gjør at alle og enhver må bli inspirert av noe!

Som journalist har jeg den (u)vane å notere litt fra foredragene hver gang. Jeg har sett igjennom bunken og fikk mange aha-opplevelser. Her nevner jeg bare en liten brøkdel av foredrag som gjorde sterkt inntrykk på meg. Utvalget viser allsidigheten!

Jag tar det kronologisk: Vårt tidligere medlem, professor Henry Valen, snakket om valget i USA i 1992. I 1993 fikk vi høre om den nye folkevandring av professor Jan Brøkker. Professor Finn-Erik Vinje var hos oss i 1994 og snakket om språkpolitikken. Samme år berettet teatersjef Ellen Horn om teaterkunsten og Hroar Dege om en akevitt fra 1776! Fordi vi har en hytte med adresse Peer Gynt Seterveg, bidro Claus Helbergs foredrag i 1995 "Til fjells med Henrik Ibsen" til nye, spennende opplevelser i Peer Gynts rike! Samme år informerte finansminister Sigbjørn Johnsen om Budsjettprosessen, nåværende formann i Den Norske Turistforening, Øystein Dale, om de internasjonale miljøutfordringer og professor Per Andersen om hjernen hos kvinne og mann! Daværende politimester Ingelin Killengren hadde vi

også på besøk – hun snakket om hvordan vi kan bekjempe kriminaliteten.

I 1996 var vi på besøk – både i den russiske og kinesiske ambassade. Det var interessant! Og så fikk vi høre om "Skikk og bruk i fjerne land" av Henrik Ulven, Siris svigersønn som da jobbet i Norges Eksportråd. Haakon Horn hadde et lysbildekåseri om en Padleltur på Svalbard. Einar Førde, daværende kringkastingssjef, snakket om NRKs konkurransestrategi, og general Fredrik Bull-Hansen om Europas grenser. I 1997 spurte Erling Folkvord om Oslo går på dunken! Presseetik i en ulvetid var temaet da generalsekretærene i Norsk Presseforbund, Per Edgar Kokkvold var foredragsholder samme år. Året etter snakket professor Thomas Hylland Eriksen om det flerkulturelle samfunn i antropologisk perspektiv. Og Steinar Kristiansen, leder av Norsk Jazzforum, berettet om Jazz

"Du skal ikke lyve – i politikken" var temaet da Yngvar Hågensen var hos oss i 1999. Og Kaare Willoch, som har vært hos oss flere ganger, snakket om styringssystemet. Inge Lønning fulgte opp i år 2000 med "Verdivalg ved et tusenårsskifte", etterfulgt av Thorvald Stoltenberg som snakket om vår verden ved tusenårsskiftet. Jeg nærmer meg bunnen i bunken og den nære tid. De fire foredragene under temaet "Dataalderen og kulturen" i oktober/november 2001 var tankevekkende. Det samme gjelder serien "Midtøsten nå" i januar i år. Og dette er bare en brøkdel! Det er mye godt i klubben vår!

Sola

Foto: Scanpix

Sangøvelse på Nics loftkontor på Rikshospitalet

Mitt valg blir et minne fra Rotarys aktivitet utenom møtene. Jeg velger våre faste sangøvelser på Nics kontor. Kort etter min inntreden i Rotary kom Nic og spurte om jeg ville være med i en liten sanggruppe. Vi skulle opptre på vår 10 års charterfest. Det ville jeg gjerne, jeg hadde drevet med revy og kor i studietiden, men siden da hadde det ligget brakk.

Første øvelse var på Nics kontor på det gamle Rikshospitalet. Kontoret til professor, dr. med og overlege Zwetow var i seg selv en opplevelse. Det var meget stort, i 10. etasje og med flott utsikt. Veggene var fylt med diplomer og utmerkelser fra hele verden, Karikaturtegninger og fotografier var plassert rundt forbi, sammen med vaser og souvenirer som patroner, dokker osv. Et stort flygel dominerte rommet og bak det var det et ekstra piano, salongbord stoler og en sofa. Overalt lå det papir, på alle slags språk. Og så lå det noter, massevis av noter. Alle vi som kom trivdes med en gang i det rommet.

Nic hadde repetoaret klart. Sammen med sin venn pianist Vladimir hadde de gjort klar forskjellige sanger. Vi skulle øve inn svenske drikkeviser. Karl Erik ble tildelt tenorstemmen, Kai og Ivar ble 2. tenor. Ingvald og Sjur var 1. bass og selv ble jeg 2. bass. Petter var libro, han tok den stemmen han ville. I begynnelsen lød det spinkelt og urent. Men vi ble drillet, vi fikk vår egen stemme av Nic spilt inn på piano på bånd slik at vi kunne øve hjemme. Neste gang gikk det bedre, vi hadde faktisk øvd. Øvelsene fjernet alt vi hadde av sjenanse for å dumme oss ut. Vi sang det vi kunne, og Nic og Vladimir korrigerste og rettet på oss. Og sakte men sikkert gled våre stemmer inn i øret, vi begynte å kunne dem. Nic forlangte også at vi skulle kunne teksten utenatt. Det var verre, for ikke å si umulig. Det er bare å innrømme, vi lærer ikke like lett som før. Jeg som kunne pugge salmevers i en fei har nå store problem med å huske teksten til 2. vers av "Ein König ist der Wein."

Vi ble bedre og bedre og endelig kom festen og opptreden. Nå var det alvor. Vi stilte oss opp og vi tro til. Jeg kjente lettelsen når jeg hørte stemmene våre la seg pent og nesten helt rent der de skulle på første sangen Helan. Så kom den neste, Halvan. Den er mye vanskeligere. Vi skal komme inn på forskjellige steder med forskjellige stemmer.

Heldigvis, alle gjorde sitt beste, vi traff der vi skulle. Jeg kjente og følte hvorledes Schaftekløkken ble fylt av vår firstemte harmonier i de siste lange toner. Da var jeg glad, da var jeg stolt, nå vi hadde vårt eget Rotarykor.

Siden har vi ofte sunget, av og til meget bra og av og til mindre bra. Det gjør ikke så mye. Vi har det gøy selv, og våre tilhørere har stor toleranse. Jeg opplever selv at vi er endel av de viktige aktivitetene utenom møtene som er med på å skape en klubbs miljø.

Oslo 12.11.02 PGL

Du må ikke komme her og komme her...

Til tross for at jeg har vært medlem av Rotary siden 1984 og tidligere president i Lillestrøm Rotary Klubb, var det å melde overgang fra Athenæum RK til Skøyen RK ingen selvfølge. Daværende president Svein var åpenbart skeptisk. Han fortalte at klubben egentlig hadde nok medlemmer og ikke var spesielt interessert i å få noen nye...

Jeg satt igjen med at inntrykk av at "Du må ikke komme her og komme her og tro at man kan bli medlem i Skøyen RK sånn uten videre!" Etterpå viste det seg selvfølgelig at man ikke skal la seg forlede til å tro at førsteinntrykket er det riktige. Det viste seg jo fort at president Svein var en svært så hyggelig mann med sans for akademisk tørrvittighet som har gitt meg mang en god latter. Jeg følte meg velkommen i klubben fra første møte. Sammenlignet med andre klubber jeg har vært medlem av, og har besøkt opp gjennom årene, står Skøyen RK i en særklasse både i form og innhold!

Jan H. Syvertsen

Slik kan det gå

Når vi er blitt oppfordret til å bidra med et innlegg i Bulletinen i forbindelse med vårt jubileum, så er det nok mange episoder jeg kanskje kunne mimre litt om...men valget falt på denne.

Jeg ble introdusert i Skøyen RK av min gode venn Steinar Støtvik som jeg hadde kjent fra mange år tilbake, da vi begge jobbet i Nederland. Første gang jeg var gjest i klubben var våren 1992, den gang klubben hadde møtelokaler på SAS-hotellet. Faktum var at mitt først møte med klubben var i forbindelse med et besøk på det nye Ibsen-museet i Arbiensgate. Jeg møtte Steinar og flere andre medlemmer av klubben ved Nationalteateret. He hilste jeg på flere, bl.a. Sjur somda var president.

Det først møte gav mersmak og jeg besøkte klubben flere ganger utover våren. Jeg ble også spurt om jeg ønsket å bli medlem og fylte ut de nødvendige papirer. På et tidspunkt fikk jeg beskjed om at jeg ville bli opptatt som medlem og at jeg skulle få nærmere beskjed når dette skulle finne sted.

Av noen grunn var jeg ikke tilstede på et par møter. Stor min forbauselse imidlertid da jeg neste gang møtte opp og ble møtte med litt spørrende ansikter; Hvorfor kom du ikke til opptakesseremonien forrige onsdag? Det viste seg at den onsdagen var det tre medlemmer som skulle opptas, mens jeg altså hadde glimret med mitt fravær. Jeg følte meg selvfølgelig ganske så flau der jeg stod, men på den annen side mente jeg at jeg ikke hadde fått noen beskjed ...?

Det ble ingen offisiell opptakelse for mitt vedkommende etter dette. Jeg fikk tilstuet meg Rotary-nålen og et eksemplar av matrikkelen og siden har jeg, til tross for den manglende seremoni, følt meg veldig godt til rette i Skøyen RK. Men jeg skal innrømme at fra tid til annen, når vi har hatt opptagelse av nye medlemmer i klubben, så har mine tanker gått til seremonien som ikke ble noen av....for 10 år siden.

Audun

Honnør til Skøyen RK

Her jeg nå sitter, som en slags trekkfugl ved den spanske Middelhavskyst, med daglig over 20 grader i skyggen, svale briser og palmesus på terrassen, bringer jeg i erindring mitt første møte med Skøyen RK.

Da vi i -96 flyttet til Oslo anbefalte min gode venn og tidligere guvernørkollega, Dan Mezansky, at jeg burde søke overføring til Oslo RK, som var hans klubb. Som sagt så gjort. Omtrent samtidig som jeg ble godkjent som nytt medlem i Oslo besøkte jeg Skøyen RK, etter invitasjon fra John Bennett. Han hadde, som daværende klubbsekretær, noen dager i forveien kontaktet meg med i egenskap av at jeg var leder for Norsk Rotary Informasjonskomité.

På forhånd kjente jeg Skøyen RK av omtale som en av de fremste i distrikt 2310, og som en foregangsklubb for å få kvinner inn i Rotary, og med stor aktivitet på det internasjonale plan. Førsteintrykket av klubben bekreftet denne positive omtale, samtidig som den uformelle tone taltalte meg.

Da dette første møtet var slutt kom daværende president Ingvald Liland bort til meg og sa at jeg var velkommen som medlem i klubben. Denne for Rotary uformelle og samtidig effektive måte å gripe det hele an på taltalte meg meget. I tillegg var møtelokalets beliggenhet gunstig for meg som nettopp hadde flyttet til Gimle Terrasse – en liten spasertur unna. Like etter ble jeg tatt opp i Skøyen RK, og dermed annullerte jeg henvendelsen til Oslo RK.

Skøyen har for meg vært et givende pustehull, samtidig som jeg tidlig kom i aktiv virksomhet med Riga-prosjektet. Det i seg selv bekreftet de gode ressurser og intensjoner klubben har. Dermed gjenstår å ønske lykke til med den forestående 15-årsmarkering. Vi sees når trekkfuglene igjen snur mot nord.

Magnar

Inntrykk fra en reise til Riga i år 2000

I år 2000 ble det arrangert en reise til Riga for å besøke døveskolen der, som vi hadde arbeidet med en tid.

16-17 medlemmer av Skøyen Rotary klubb dro av gårde fra Gardermoen en mai dag anført av vårt daværende høyt skattete medlem Strurla Eidsgaard som "hærfører". Sturla er ikke en person som tar tingene "på helene". Her var alt forberedt i detalj og fulgt opp hver dag. Resultatet var at alle fikk en tur som ga sterke opplevelser og gode minner.

Vi ble møtt på flyplassen av presidenten i Riga Rotary Klubb, og ikke minst, den minibussen Skøyen Rotary Klubb hadde skjenket til døveskolen. Sjåføren var mannen til skolens daglige leder, og deres datter Una var vår guide hele den tiden vi var i Riga.

Vi ble tatt med til hotellet og deretter til skolen. Utenfra ga skolen et sterkt inntrykk av forfall og fattigdom. Men så snart vi kom innenfor var det glade bilder overalt, smilende elever med farge streker i ansiktet som indianere, og et sterkt inntrykk av at her bodde det mennesker som trivdes og som satt pris

på skolen sin. Våre tanker gikk tilbake til vårt eget land og skolevesen med forvente og skoletrette elever. Her var det ikke krav og ulyst, men takknemlighet og omsorg.

Skolen hadde på det tidspunkt ca. 130 elever, hvorav ca. halvparten bodde på skolen. Mange av dem som bodde på skolen hadde ikke noe annet hjem. Noe annet kjente de ikke. Og alle var døve.

Selv om dette gav et sterkt inntrykk, så var det skjebnen til en spesiell pike som ga det sterkeste inntrykket. Hun var som 6-åring blitt funnet på enbussholdeplass – forlatt av sine foreldre. Vi fikk høre at det ikke var så uvanlig med barn som foreldrene mente var tilbakestående. Hun var blitt tatt inn på skolen og var, når vi besøkte skolen, en glad og fornøyd 12 åring. Hun var ikke det minste tilbakestående, men døv naturligvis.

Det er i slike tilfeller en blir "berg tatt" av inntrykke og tenker på hva vår ringe innsats har betydd for slike skjebner. Det er godt å være medlem av Skøyen Rotary Klubb

Eivind Bordewick

Tore Næss med barn fra døveskolen i Riga

Skøyen Rotary Klubb 15 år

Kommende utgaver av Skøyen Rotary Bulletin

Planlagte utgaver		Materiellfrist
Nr. 3 Januar	Uke 5	16. januar
Nr. 4. April	Uke 17	10. april
Nr. 5. Juni	Uke 24/25	29.mai/5. juni*

I denne utgaven tar vi sikte på å få med oss presidentens plattform for kommende rotaryår. Materiellfristen for medlemmene er derfor 29. mai, mens vi kan strekke fristen lenger for materiell fra innkommende president.

Informasjonskomiteen håper at alle klubbens medlemmer, men også komiteen vil brukebulletinen aktivt. Bulletinen skal være et talerør og en informasjonskanal.

Vi setter også pris på kopi av lysetenningsforedrag.

Innspill og bidrag kan sendes til redaktøren på agnes@eforum.no.
Har dere anledning sendt gjerne også billedemateriell.

Skøyen Rotary Bulletin og websider:

Redaktør: Agnes Beathe Steen Fosse

Telefon: 95 34 57 45

e-post: agnes@eforum.no*

Post: c/o eforum, Magnuspoulssonsv. 7 1366 Lysaker

<http://www.rotary.no/skoyen> (sidene er under opprettelse)

* Bidrag som ikke sendes med e-post foretrekkes mottatt på en diskett eller CD-rom